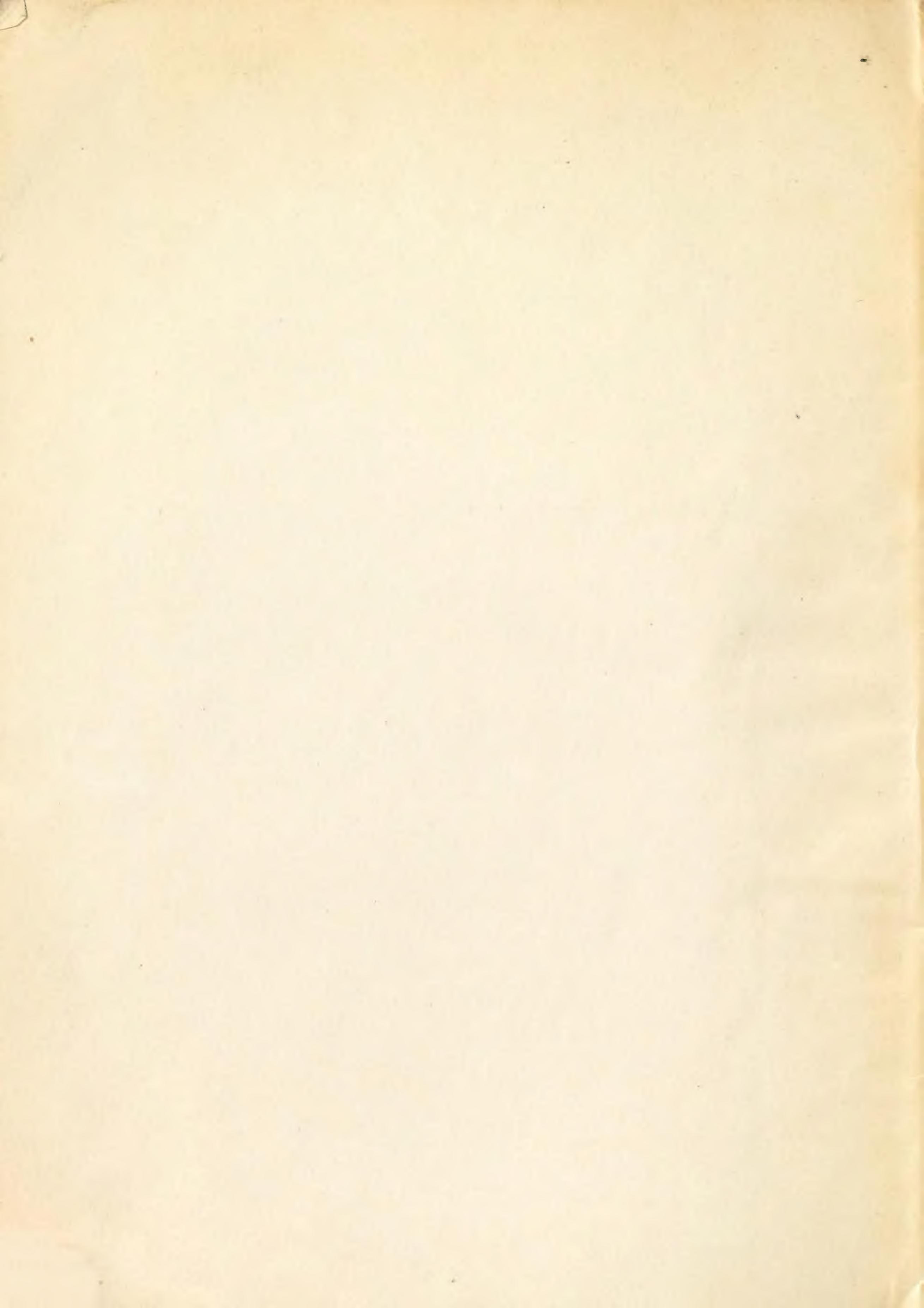
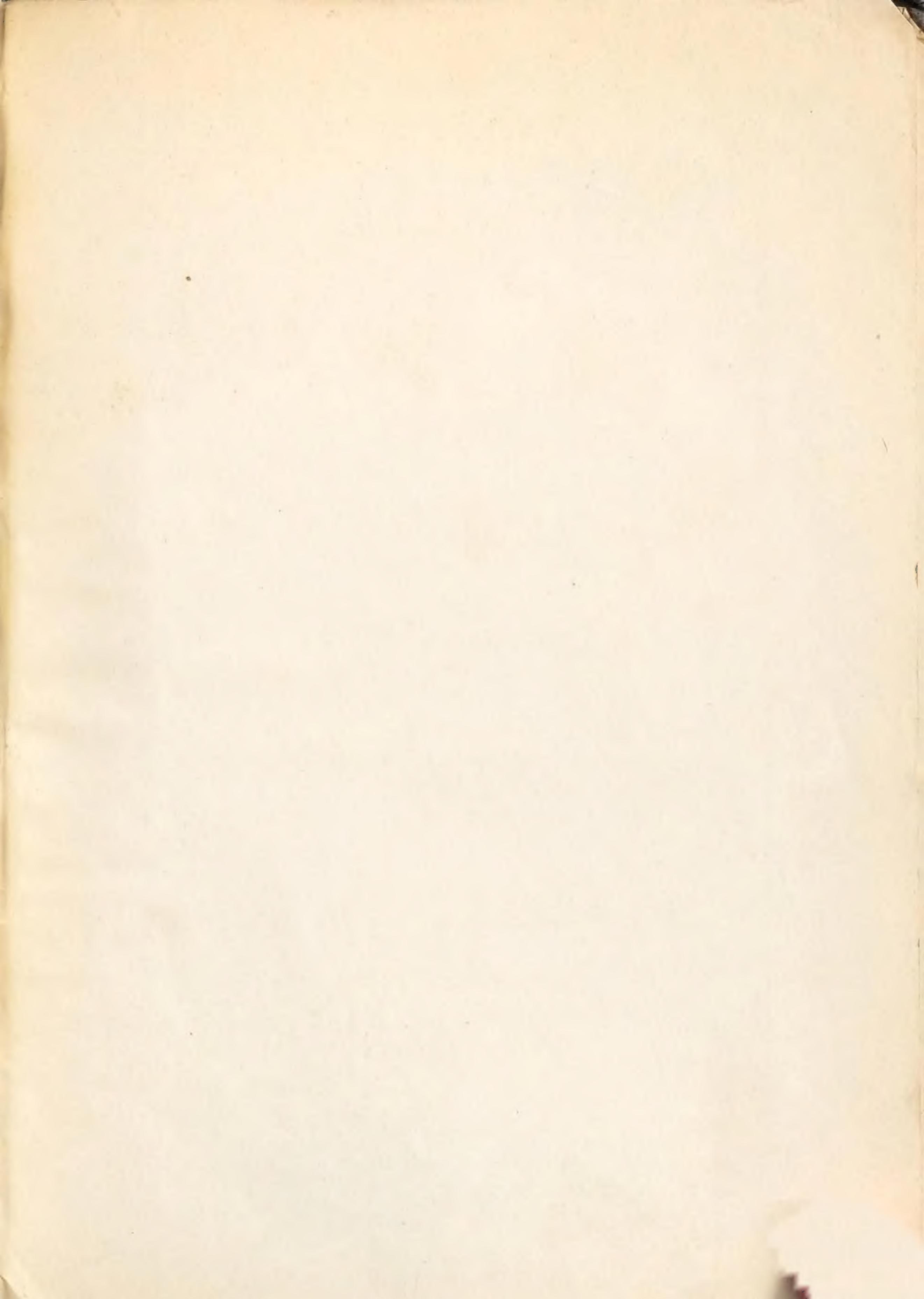

הספריה הלאומית S 37 B 507 שפ"ר הוד מלכות!: C.3 האוניברסיטאי DATE DUE 1980845-30

999291419515

Marian No. 19

William Chillowill
William Callerant III

הור מלכות

קול תפלה קול תחנה לצור שוכן מעונה לככוד ולתפארת גפן הד"רת מלך יושב על כסא רם ומתנשא מצליח בכל אשר הוא עושה הלא הוא

אדונינו

הקיסר והמלך נאפוליאוני

הגדול ירום הודו ותנשא מלכותו אמן:

והיה זה בבית הכנסת המהוללה בעיר ליוורנו יע"א ביום הולרת אדונינו הקיסר הנזכר הוא ש"ו לחרש אגוסשו

1808.

שנת הוא יהיה לראש לפ"ג

LIVORNO 1808.

PEI MASI, E SAHADUN

Con Approvazione.

PREGHIERE

RECITATE, E CANTATE

NEL TEMPIO

DEGLI EBREI DI LIVORNO

Il dí 15. Agosto 1808.

RICORRENDO IL FAUSTISSIMO GIORNO NATALIZIO

DI S. M. I., E R.

L' AUGUSTISSIMO

NAPOLEONE I.

IMPERATORE DE'FRANCESI, RE D'ITALIA,

E PROTETTORE

DELLA CONFEDERAZIONE DEL RENO.

5568. al computo Ebraico.

LIVORNO 1808.

PEI MASI, E SAHADUN

Con Approvazione.

IMPERIMENTAL DESCRIPTION OF THE STATE OF THE

DEELA COMBBILICARIDA BELLEO.

theses bush gohöri

der Biblindhak der

186, Bemeinde Berlin

48325

37 B 507

copy 2

Sost Clear VIII

successorough acd

296, 319, 7

יי בעוך ישמח מלך: ובישועתך מה יגל מאר:

DOMINE IN FORTITUDINE TUA LÆTABITUR REX: ET IN SALUTE TUA QUAM EXULTABIT VEHEMENTER.

PSALM. XXI.

קול אומרים הודו

הודו ליי כי טוב הורו לַיִי כִּי טוֹב כִי לְעוֹלָם חַקְרוֹ : הורו לֵאלהֵי הָאֶלהִים כִּי לְעוֹלָם חַקְרוֹ : הודו לארני הארנים כי לעולם חסרו: לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסרו: כי לעולם חסרו: לעשה השמים בתבונה לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסרו: לעשה אורים גדלים כי לעולם חסרו: את השמש לממשלת ביום כי לעוקם חסרו: את הירח וככבים לממשלות בלילה כי לעולם חסרו: כי לעולם חסרו: למכה מצרים בבכוריהם בי לעולם חסרו: ניוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסרו: ביר חזקה ובזרע נטויה לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסרו י כי לעולם חסרו: והעביר ישראל בתוכו ונער

Consitemini Domino quoniam bonus Psal. cxxxvI.

Lodate il Signore ch'egli è buono, che la sua misericordia è eterna.

Celebrate il Dio degli Angioli, che la sua misericordia è eterna.

Encomiate il Signore dei Signori, che la sua misericordia è eterna.

Quello che sa solo lui grandi meraviglie, che la sua miscricordia è eterna.

Quello che sece i cieli con intelligenza, che la sua misericordià è eterna.

Quel che distese la terra sopra l'acqua, che la sua misericordia e eterna.

Quel che formò i luminari grandi, che la sua misesicordia è eterna.

Il sole preside del giorno, cha la sua misericordia è eterna. La Luna e le Stelle della notte preside, che la sua misericordia è eterna.

Quel che percosse i primogeniti d'Egitto, che la sua misericordia è eterna.

Quel che trasse Israel dal loro mezzo, che la sua misericordia è eterna.

Con mano forte e con disteso braccio, che la sua misericordia è eterna.

Quel che divise in più parti il mar rosso, che la sua misericordia è eterna.

E quel che per entro sece varcarvi Israel, che la sua misericordia è eterna.

A 2

E Faraone,

כי לעולם חסרו: בי לעולם חוקרו: כי לעולם חסרו: בי לעובם חסרו: בי לעולם חסרו: כי לעולם חסרו: כי לעולם חסרו: בי לעולם חסרו: בי לעולם חסרו: בי לעובם חסרו: בי לעולם חסרו: בי לעובם חקרו:

ונער פרעה וחילו בים מוך למוליך עמו במדבר למבח מלבים גדלים ניהרג מקבים אדירים לסיחון מלך האמרי וֹלְעוֹג מֶלֶךְ דַּוֹבִישׁן וֹנְתוֹ אַנְגִם לַנְתוֹלֵם נוחלה לישראל עברו שבשפרנו זבר לנו וִיפַרִקנוּ מִצֵּרִינוּ נתן לחם לבל בשר הודו לאל השמים

E Faraone, e l'esercito suo in quell'onde precipitò, che la sua misericordia è eterna.

Quel che condusse il popolo suo nel Deserto, che la sua misericordia è eterna.

Quel che percosse Re grandi, che la sua misericordia è eterna.

Ed uccise Re possenti, che la sua misericordia è eterna.

A Sihon Re degli Emorei, che la sua misericordia è eterna.

E a Hog Re di Basan, che la sua misericordia è eterna.

E concesse le loro terre in retaggio, che la sua misericordia è eterna.

Retaggio a Israel suo popolo, che la sua misericordia e eterna.

Quel che nel nostro avvilimento si rammentò di noi, che la sua misericordià è eterna.

E dai nostri nemici ci liberò, che la sua misericordia è eterna.

Quel che gli alimenti concede ad ogni creatura, che la sua misericordia è eterna.

Lodate al Dio dei cieli, che la sua misericordia è eterna.

לְהָבִין אַהָרֹם מִבְּחַר הַבְּרוּאִים י מָהֹ בְּרָאֹיִם י מָהֹ בְּנִאֹים י מֵת אֲשֶׁר נְפַּחְתְ בְאַפִּיו נִּשְׁמֵר בוֹ הַנְּפְּלָאִים י מֵת אֲשֶׁר נְפַחְתְ בְאַפִּיו נִּשְׁמֵר רוֹחַ חַיִּים י וְרוֹחַ הְּכְנָה וֹבִינָה עָלְיוֹ הּוֹפַּעְתְ יוֹמֵאוֹצָר רוֹחַ חַיִּים י וְרוֹחַ הְּכְנָה וֹבִינָה עָלְיוֹ הּוֹפַּעְתְ יוֹמֵאוֹצָר הַהַּעָת בּוֹ הִּשְׁבַּעְתְּ י רַבִּים חִקְּרֵי לֵב אֲשֶׁר אִתוֹ י לְהָבִין אַחֲרִית דְבָר מֵרְאשִׁיתוֹ :

לְמִלְּהְ מְּשְׁרְ מִיְשְׁבּוֹתִיךְ יָי צְבָאוֹת יְ לָתֵת לְמוֹפֵּת וֹלְאוֹת י לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶה לוֹ וַתְּהִי הַמְשְׁרָרֹה עַרֹ שִׁכְמוֹ י וַאֲשֶׁר נְתוֹ בֶּתֶר מֵלְכוֹת הַמְשְׁרָרֹה עַרֹ שִׁכְמוֹ י וַאֲשֶׁר נְתוֹ בֶּתֶר מֵלְכוֹת בְּרָא שוֹ חָבְמָה וָרַעַת גָּרוֹל יֶתֶר מְאוֹר בְּלֵב מְלְכִים אֵין חֵבֶּר הָבִין לִשְׁמוֹע מִשְׁפָּט : כְּרוֹעָה עֶיְנִיוֹ פְּקוֹחוֹת אֵייִוֹ פְּקוֹחוֹת עָיִנִיוֹ פְּקוֹחוֹת עָיִנִיוֹ פְּקוֹחוֹת עָיְנִיוֹ פְּקוֹחוֹת עָיְנִיוֹ בְּקוֹמוֹרֹת מֶמְשְׁבָּט בְּרָרְבִי בְנִי אָרָם י אֲשֶׁר בְּכָרְ מְקוֹמוֹת מֶמְיִבְּנִי בְנִי אָרָם בְּבָּרְךְ יְשָׁרָה : מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט מָּמִיר אָרֶץ וְהוּבָן בַּחֶסֶר בְּקְרְבְּוֹ יִשְׁרָה : מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט נְעִמִיר אָרֶץ וְהוּבְן בַּחֶסֶר בְּסְאוֹ עֵל גַבֵּי מְרוֹמִי קָרֶת יִעָמִיר אָרֶץ וְהוּבָן בַּחֶסֶר בְּסְאוֹ עֵל גַבֵּי מְרוֹמִי קָרֶת לְחִבּין לְחַבְּאָרֶת : לְתָהְלָרה לְשֵׁם וּלְחִבְּאֶרֶת :

יוראשונה י אַדונינו ראש הַמֶּמְישׁלָרה , הָראשונה הַבְּרֹבּ הַאַרִיר. הָרָאשונה י אַדונינו רַבְּילַרְר הַאַדִּיר.

TRADUZIONE

Della Preghiera.

Tu, o Dio, operatore di prodigj, che formasti l'Uomo, scelta delle Creature, quanto si moltiplicarono le opere tue stupende, nel momento che soffiasti nelle sue narici l'anima vitale, l'illuminasti con lo spirito di scienza, ed intelligenza, ed influisti in esso dal tesoro del sapere moltiplici percezioni mentali, onde trarre potesse dagli antecedenti le giuste conseguenze.

Quanto, e poi quanto sono profondi i tuoi pensieri, o Signore degli Eserciti, nel far sorgere per maraviglia segnalata un Ente dotato di prerogative cotanto singolari che veste la Dignità Suprema, cinta la testa col regale Diadema, che riunisce nell'elevatissimo suo Ingegno le più sublimi peregrine cognizioni, instancabile il suo magnanimo cuore nell'ascoltare giustizia, che qual vigile pastore guida il popolo avventuroso in mezzo a cui vive, penetrando con le perspicaci sue vedute sopra la condotta di tutti gl'individui viventi ne'suoi vasti Dominj per incamminarli per il retto sentiero; Re che sostiene i suoi Stati sopra i cardini della Giustizia, avendo fondato il suo Soglio sopra la Clemenza, per lode, gloria, ed ornamento.

Quest' è il retaggio del Genio eccelso, del Capo della prima Potenza, dell'invitto, alto, e glorificato IMPERATORE, e RE Nostro Augustissimo Sovrano. Chi

12

מִי יוֹכֵּר ְרְסַבּּר מֵעשִׁיוֹ י נְּרוֹרִים חִקְּרִי הֵר בְּרִבְּרוֹשׁ בַּנְפִי שַׂרְעַבִּיוֹ בְּרוֹשׁ בַּנְפִי שַׂרְעַבִּיוֹ לְּאַ רְבִּוֹשׁ בְּנִפִי שַׂרְעַבִּיוֹ בְּנְפִי שַׂרְעַבִּיוֹ לְּאַ בְּוֹשְׁ בְּנִבְּיִ לְשׁוֹמֵט אָנֶרוֹ וְאָנָרוֹ יְשִׁישׁ בְּגַבּוֹר יְשִׁישׁ בְּגַבּוֹר יְשִׁישׁ בְּגַבּוֹר יְשִׁישׁ בְּגַבּוֹר יְשִׁישׁ בְּנִבְּוֹת עְשְׁתוֹנוֹר עְבְּיִן אִרַח לַצַּרִיק מֵישָׁרִים וּמַפְּלִיא לַעשׁוֹת י וְאַנְיח בִּנְירוֹת עֲשְׂתוֹנוֹר בְּיִבְּיִלוֹת חְרְלוֹ מִלְמְנוֹת י מִמְבוֹן שִׁבְּתוֹ הִשְּנִיח וַיִּפְּן שׁרֹב בְּקִיר שֶׁרוֹ אֵלִינוּ בְּרָחְמִים י בְּנָה אֶל הָאוֹב אֲשֶׁר בַקּיר שֶּׁר בְּקִיר שֶּׁר בְּנִים רְחְבִּי מִמְים בְּנָה אֶל הָאוֹב אֲשֶׁר בִקּיר שֶּׁר בְּקִיר שֶּׁר בְּנִיה יְשִׁרְאֵל מְמָין יִבְּיך אֲמִי בְּנִיך אֲמִי וְבִיּן בְּשִׁב בְּנִיה לְבְּךְ בִּים בְּנְבִי אַמְיר וְנְבְּי בְּבִיר הָבְּבְר יִצְא מִפִּיהַמֶּעֶּרְי שֵּׁר לְבְּרְ בְּיִבְי אָבְר הְוֹבְיִים בְּבְּר יִצָּא מִפִּיהַמֶּעֶּרְי בְּרְ בִּבְּר יְצָא מִפִּיהַמֶּעֶּרְי לְבְּרְ אֲבִי בְּנִיךְ אֲבְר תְבְּר בְּיִבְי אַבְּר תְבְּיִר אָבְיר תְבְּיִר בְּבְר יִצְא מִפִּיה בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּים בְּנְבְיוֹ בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּים בְּנְבְיוֹ בְּבְיר בְּבְּר הְבְּבְּר הְבְּבְּי בְּבְּר בְבְּבְיר אָבְיר בְּבְּר בְּבְּים בְּנִים בְּנְבְיוֹ בְּבְּיר בְּבְּר הְבְּבְּי בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּים בְּבְּיבְי בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְים בְּבְּיִים בְּיִבְשִׁיר בְּבְּיר בְּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְּי בְּבִּים בְּנְבְיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיבְבְּי בְּיִבְּיִים בְּבְּיִבּים בְּבְּבְיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּי שִּבְּבִים בְּבְיוֹ בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּיבְּי שִּבְּבִים בְּיִים בְּבּיוֹי בְּבְּיוֹי בְּבְּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְּי בְּבְּיִבְּי בְּבּיי בְּיִיּבְּי בְּבְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּי בְּבְּיִים בְּבְּיוֹי בְּבְּיוֹי בְּבְּיוֹבְיוֹי בְּבְּיִים בְּבְּבְיוֹי בְּבְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּעִים בְּבְּיוֹי בְּבְּיִים בְּבְּיוֹבְיוֹי בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹי בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹי בְּיוֹבְ

ישְׁרָאֵר אְשֶׁר בְּעִיר לִיוֹוְרְנוֹי מַה טוֹב יִשְׂרָאֵר אֲשֶׁר בְּעִיר לִיוֹוְרְנוֹי מַה טוֹב יִשְׂרָאֵר אֲשֶׁר בְּעִיר לִיוֹוְרְנוֹי מַה טוֹב יִשְׂרָאֵר וְמָה נָעִים נּוְרָלֵנוֹ י עַל כִּי הוֹסִיף שִׁנִית יָרוֹ יְעָרִיף מִטוֹבוֹ עָרֵ־ינוֹ מִיְרְ בָּעָרת יְאָשֶׁר בָּאנוֹ יְעִשָּׁה עִמְנוֹ אוֹת לְחוֹי עָשָׁה עִמְנוֹ אוֹת לְחוֹב לְנוֹ כָּר הַיְמִים לְחוֹי בָּעוֹב לְנוֹ כָּר הַיָּמִים לְטוֹב לְנוֹ כָּר הַיָּמִים וֹלְחִיוֹתֵנוֹ כִּהִיוֹם הַוֹה:

Chi potrà enumerare le sue gesta, i prosondi concetti dell' animo suo, l'invincibile fortezza del suo cuore? egli estende le ale del veloce suo discernimento nelle scienze più elevate, ed astruse, rapido ed indefesso ne' suoi movimenti per immense distanze qual Aquila ch'eccita al volo il suo nido, gioisce, come il valoroso che compie la sua carriera, nel percorrere il cammino della rettitudine, ed opera portenti; e sebbene sia Egli attorniato da immense, ed innumerabili differenti cure, nondimeno dall'Altezza della sua Posizione si degnò di rivolgere verso di noi uno sguardo di pietà, lo volse verso l'umile virgulto, verso la pecorella separata d'Israel, da tempo remoto segregato e disperso, compiacendosi con l'alto Sovrano suo Comando d'annunziargli, sei mio vassallo, fortificati, e rinfrancati, applica il tuo intelletto alle Scienze, non trascurare la cultura delle Arti, esercita la tua forza nelle Armi, ed acquisterai sama come quella de più celebri nella civile Società.

E noi suoi sedeli Sudditi componenti l'Università Israelitica della Città di Livorno quanto è buona la parte nostra, quant' è piacevole la nostra sorte, che appena entrati sotto il vittorioso Vessillo d'un Monarca così potente ci ha particolarmente graziati con le alte sue Benesicenze per attuale nostro risorgimento, e permanente nostro sollievo.

Eleviamo

לְּלֶלֵ בֵן נָרִים רֹאִשׁ וְיָבִינוּ פְּרוּשׁוֹת הַשָּׁמִים בִּיוֹם הַּיֶּהֶת בִּי בָּא מוֹעֵד י יוֹם הְבֶּבֶּרְת אֲבוֹנֵינוּ בַּחִיסְר וְהַשֶּׁלֶךְ יִבְּיִלְרְ יִבְּיִלְרְ יִבְּיִלְרְ יִבְּילְהִי הַצְּבָאוֹת נְבִוֹן וְהָצִירְ בְּסוֹחְ גִּבְוֹרְ מַעְר נְנִוֹן וְהָצִירְ בְּסוֹחְ גִּבְּוֹרְ יִנִילְ וְיִשְׁמָח אֵף וְהַמְּלִים לַאֲבוֹנֵינוּ הַהְּשָׁבְּר וְהַשֶּׁלֶךְ יִנִילְ וְיִשְׁמָח אֵף וְהִבְּים לְצִבְּן יִמִים תַּלְ הַנְּצְבֶּת לִימִינוּ י יָמִים עַר יְמִים עַר בְּנִי מִשְׁפַחְחִוּ בְּגָבֶן בּוֹרִים יְחִיוּ בְּגִוֹיְיִינְ בְּנִים וְנִבְבָּרִים יְחִיוּ בְגִּוֹיִיְנִיְם בְּנִי מִשְׁפַחְחִוּ בְּגָבֶן בּוֹרִים וְנְבְבָּרִים יְחִיוּ בְּגִוֹיִיְנְיִם בְּלִים וְנִבְבָּרִים יְחִיוּ בְּאוֹרֶךְ בְּלִיוֹתְיוֹ יִ נִאֲשֶׁרְ הוֹא עִיבְ בְּאֹרָךְ בְּלִיוֹתְיוֹ י וְאֲשֶׁרְ הוֹא עִשֶּׁה יְיִ מִיִּבְּוֹתְיוֹ יִ נְאַשֶּׁרְ הוֹא עָשָׁר הוֹא עִשֶּׁה יְיִ מִּיְבְּוֹתִיוֹ יִ נְאַשֶּׁרְ הוֹא עִשְׁה יְיִ מִיְצְלִיחֵ : עִשֶּׁה יְיִ מִיְבְּוֹתִיוֹ בְּאוֹרֶךְ בְּלִיוֹתְיוֹ יִ נְאַשֶּׁרְ הוֹא עִיבְּרְ בָּלִים וְעִל מִבְּבְּתוֹי בְאוֹרֶךְ בְּלִיוֹתְיוֹ יִי מִיְצְבִּוֹת יִי מִיְצְבִּוּתְיוֹ בְאוֹרָרְ יִבְיִם וְנִבְבְּבְוֹתְיוֹ בְאוֹרָן יִבְּיִם וְנִבְבְּבְוֹחִיוֹ בְאוֹרָן בְּבְּרִים יִיִם בְּבְּבְּרִים יִיִּם בְּעִבּוֹתְיוֹי בְּאוֹרָן יִבְּיִם וְנִבְבְּבְּוֹת בְּאוֹרָן יִבְּיִים וְנִבְבְּבוֹת יִי בִּאְּלִיחֵ : עִשְׁבְּיִים וֹיִבְּיִים בְּעִבּוֹת יִי מַצְּלִיחֵ :

בְּאָרֶץ יְוְרוֹב שָׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵה וְאָשֵׁר בִּי יְרֵה וְאָשֵׁר בִּי יְרֵה וְאָשֵׁר בִּי יְרֵה בְּיִי יְרֵה בְּיִי יְרֵה בִּיְיְיִם וְהַשְּׁלוֹם יִהְיֶה בְיִמְיוֹ יְשְׁמְחוֹ וִירֵנְנוֹ עַתְרֶת הַחֲיִים וְהַשְּׁלוֹם יִהְיֶה בְיִמְיוֹ יְשִׁמְחוֹ וִירֵנְנוֹ לְתְּלִתוֹ וְתִפְּאַרְתוֹ י מִרְעָה נְבְּנוֹ יְתְהַרתוֹ יִ מִבְּנוֹ יִחְבִּי בְּנִוֹן וְנִאמַר אָמֵן: מִרְעָה אַרְצוֹ רְשֵׁן וְשָׁמֵן יִנְמִן יְהָי רָצוֹן וְנִאמַר אָמֵן:
אַרְצוֹ רְשֵׁן וְשָׁמֵן יִנְם יְהִי רָצוֹן וְנִאמַר אָמֵן:

אמרי פי יעקב נוגים ואים ס'ם

Eleviamo pertanto rispettosamente il nostro capo, ed estendiamo le nostre mani al cielo in questo solenne giorno in cui si celebra la faustissima Ricorrenza del Giorno Natalizio dell' Augustissimo IMPERATORE e RE nostro Padrone. Deh! onnipotente Dio degli Eserciti, altissimo Spettatore dal sublime tuo Seggio, proteggi, riguarda, preseveva, e salva l'IMPERATORE e RE nostro Signore, goda ogni completa contentezza per serie dilatata d'anni in unione dell' Augusta sua Sposa l'IMPERATRICE REGINA, e di tutti i grandi, e potenti Monarchi componenti l'Imperiale, e Reale Famiglia, vivano per benefizio universale come il frumento che vivisica le creature, e sioriscano come la prolisica vite; prolungata alla perpetuità sia la gloria del di Lui Regno, si moltiplichino, propaghino, ed ingrandiscano i suoi Rami, e tutte le sue imprese abbiano il più prospero, e felice successo. Iddio per la sua gran misericordia lo conservi, dilati la sua vita, e lo feliciti con moltitudine di Pace all'infinito, che l'affluenza della vita, e della Pace sia ne'giorni suoi. Le nazioni si rallegreranno, e canteranno, vivendo tutte in perfetta fratellanza, tranquillo ognuno ne'suoi domestici lari; aumenti vieppiù la di Lui grandezza, e gloria, florida, ed abbondante sia tutta l'estensione del suo Dominio, e così sia, e si dica Amen.

Di Jacob Nunes-Vais

Primo Rabino dell'Università.

תושועה למלכים וממישלה לנסיכים ומַלְבותוֹ מַלְבות בֶּל עוֹלְמִים: הפוֹצֵרה את בות עברו מתורב בנת יהנותו בים בררובמים עוים נתיבה, הוא יברך וישמור ויגצור ויעוור י וירומם ויגדל י וינשא למעלה למעלה י לאדוננו כריארו באיכני אני ביריארי אי 12773 1318971583 17877

אכוביראנורי די פריכוריםי די 河为为为为为为为为为为为为为为为为为为为为为为

: 9397 797 7397387793377

מֶלְךְ מַלְבֵי הַמִּלְבִים בּרַחֲמִיוֹ י יִיטִמְרְהוּ וִיחַייהוּ • ומבר צָרָר וַנָגָק יַצִּילֵחוּ י מֶלֶרְ מֵלְבִי חַמְּלָבִי חַמְּלַבִים ברחויו י ירום ויגביה כוכב כערכתו י ויאריה יָמים עַל מַנְוּלַבְתוּ ; מֶלֶן בִּילְבִי הַמְּלָבי הַמְּלָבים בְּרֵיִזְמִיוּ * יתן בלבו ובלב בל יועציו ויידיו ההמנות לעיות טובה ינמנו י ועם בר יייראר אחינו בימיו ובימינו תְנִיטַע יְהוֹדֶה יִ וִישַרְאֵל יִשָּבוֹן דָבְבַטַח י ובָא לציון רושל וכן יני בגון וראכור אכון:

ויאמרו ברכת הקהל ה"י

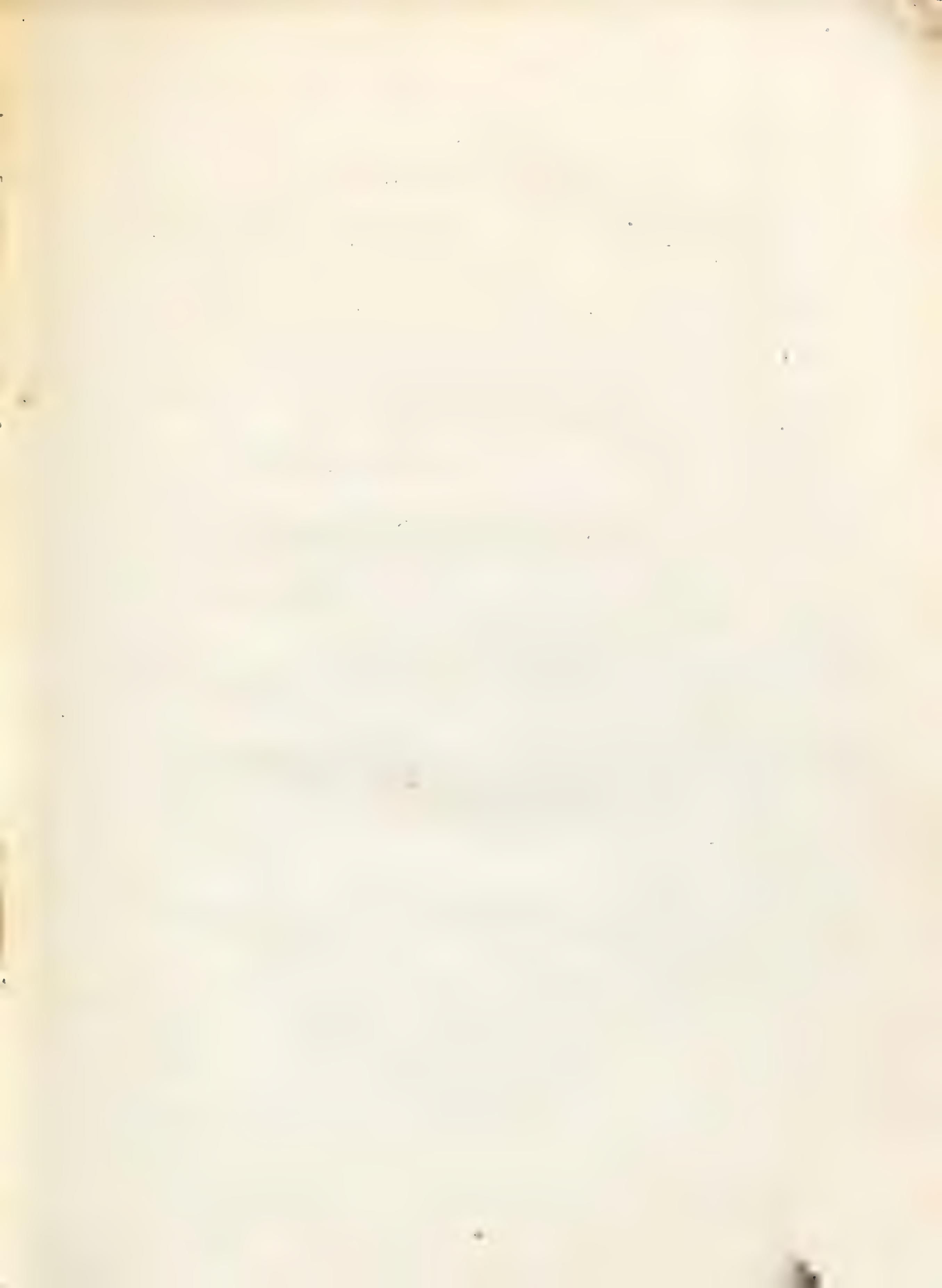
Quello che veglia alla salvezza dei Regi, e che dà dominio ai potenti: quello il di cui imperio è l'impero di tutta l'eternità, quello che liberò David suo servo dalla spada nemica: quello che aperse nel mare la via, e tra le acque rapidissime il sentiere, quello istesso benedica, conservi, guardi, soccorra, esalti, ingrandisca ed innalzi al grado più sublime, il nostro Padrone,

S. M. I. E R. NAPOLEONE I. IMPERATORE DE'FRANCESI, RE D'ITALIA, E PROTETTORE DELLA CONFEDERAZIONE DEL RENO.

o Re dei Regi piacciati riguardarlo e prolungare la sua vita, lo libera da qualunque daumo o pericolo, Re dei Re per la tua pietà lo proteggi, ed innalza l'astro del suo destino, e lui concedi lunghi giorni e tranquilli nel suo Regno. Re dei Regi per la tua pietà inspira nel suo cuore, e nel cuore di tutti i suoi consiglieri e ministri, sentimenti di compassione e di benevolenza verso di noi, e verso tutti i figli d'Israel nostri fratelli, affinche sotto il suo Regno illustre, Jeudà trovi la sua salute, ed Israel sieuro riposo fino l'arrivo del Redentore nella città di Sion, e così sia Amen.

Segue la solita Benedizione al Popolo.

FINIS.

)(6)(

Il Secol nostro fregia, e nell'oblio.

Lascia il vantato già secol d'Augusto.

Se al suono delle genti un dì s'accorda

La Davidica corda

Chi sa, chi sa che sollevar sull' Etra

Non faccia un sì gran giorno

La regia del Giordan mistica cetra;

Ma seppur oggi non risponde al canto,

E si vergogna e tace,

Almeno offransi intanto

Di sua Grandezza al Tempio Inni divoti,

E sull'ara del cuor sacrinsi i Voti.

Di Salomone Fiorentino.

)(5)(

Ai Prenci amici, è alla sua scuola istrutti, Del sue valor fur doni E le corone, e i troni; Poi del Genio divin sul grande esempio Alla concordia e a Lui ersero un Tempio. O prodigio de' Secoli! O immensa D'Augusti e Regi unica eccelsa norma! O Sol piuttosto la cui luce accensa Invade, irraggia, e ne fa bello il mondo; Se in te l'occhio ha converso Ripien di meraviglia Il più remoto Scita, e l'Indo e il Perso, Quai sian di tanti popoli soggetti I gloriosi onori; Quai dell'Itala figlia, Or che ne sei Padre, e Signor, gli affetti? Di Giustizia è la veste Che tutti ammanta i Regni Che pur di te son degni, Coll'ombra sol delle fondate Leggi, Per cui gli guidi e reggi. Vigilanza, Virtù siedonti accanto E dal reo l'innocente Scorge, distingue, e scuopre Quasi al pensiero non che agli atti e all'opre. Gloria all' Eterno Sir, gloria all' eletto

NAPOLEONE il Massimo, ed al giusto

Correggitor dei Re, che del suo Nome

All' ardita disfida;
Sarete vinti, e basti,
Ai Duci incauti ei disse:
L' Eroe parlò, venne, pugnò sconfisse.
A dura cote alta virtù s' affina

Nelle vie del cimento e del periglio,
Per chi di Giove è figlio.

Là di Frilan sull' agghiacciata brina
Soffia di geli e di tempeste in grembo

Nuovo Scitico nembo; Il coraggioso Eroe vola e l'affronta,

E dell'ordito già triplice inganno

L'arti delude, e ne confonde l'onta;

Il Niemen vede avvicinar le prore

Nel suo placido seno,

E del Franco e del Greco Imperadore. Pace è fra lor, e nel consiglio saggio, Di bella umanità sfavilla il raggio.

Ecco ritorna alla real cittade

De' forti il Forte, e dietro a se conduce
Le vincitrici Schiere
Di ricche spoglie onuste, e di bandiere.
Il vide il Ren, la Senna ora sol vede;
Sa gli acquistati Regni
Sa le vinte battaglie, e appena il crede,
Che in mezzo ad alti trionfalì gridi
Con piè di vento dell' Europa tutti
I boreali scorse ultimi lidi.

E forse dell' Italia ancora inulti
Il magnanimo cor di zelo acceso
Fremea veder lasciarsi i prischi insulti;
Onde alle Itale voci allor che accorse
Mostrò di soggiogarla e la soccorse.

Corona alle sue gesta, e premio al merto
Del Franco Impero cinse
Fatto maggior l'intemerato serto;

Fatto maggior l'intemerato serto;
E oprando col consiglio e colla mano
Della fiamma civile il fuoco estinse,
E il rabido curò furore insano.
Come onde immense in tempestoso giorno
D'irato mar gli s'affollaro intorno
D'armi e d'armati carchi
I vigilanti e pavidi Monarchi;
Ma da lungi il Possente alzando il grido

Ma da lungi il Possente alzando il gride Tremar faceva gl'infiammanti petti Fin dentro al Regio nido;
Ruggito di Lion tal nelle selve Sparge terror tralle minori belve.

Ma di battaglia al suon quando si mosse
L'aspre noriche rupi, e le sassose
Erte pendici della Rezia scosse,
Là preparando gia folgori e lampi,
Che poi di tante stragi, e di ruine
Fer d'Osterlizza sanguinosi i campi.
Ei par che scherzi e rida
D'Iena bellicosa,

Ben altra acerba gara Sostenne il fato ad illustrar la terra Con la celeste corte, Quando formò NAPOLEONE il forte, Di cui l'egual non fu visto giammai, Che gli Alcidi e i Pelei vinse d'assai. Raro è che scendan dall'eterne soglie A far chiara la terra i genj egregi, E sotto umane spoglie Celin spirto d'Eroi, spirto di Regi: Ma quel Possente di cui l'arduo carme Oggi consacra il nome E di Rege e d'Eroe l'immago impressa Nell' alma grande avea D'ogni astro e d'ogni stella Più raggiante e più bella, E altero speglio fea, Schiva d'altro splendor, sol di se stessa, Quando varcando per le vie de'venti Quaggiù discese a fabbricar portenti. Con quella che il vestia fiamma d'onore Rapido corse tanta via di gloria, Che di sua gioventù nel primo fiore A ciascun passo il precedè Vittoria! Con le galliche Schiere iva laddove Il suo nobile tronco accolse in seno Almo gentil terreno, A dar del suo valor le prime pruove;

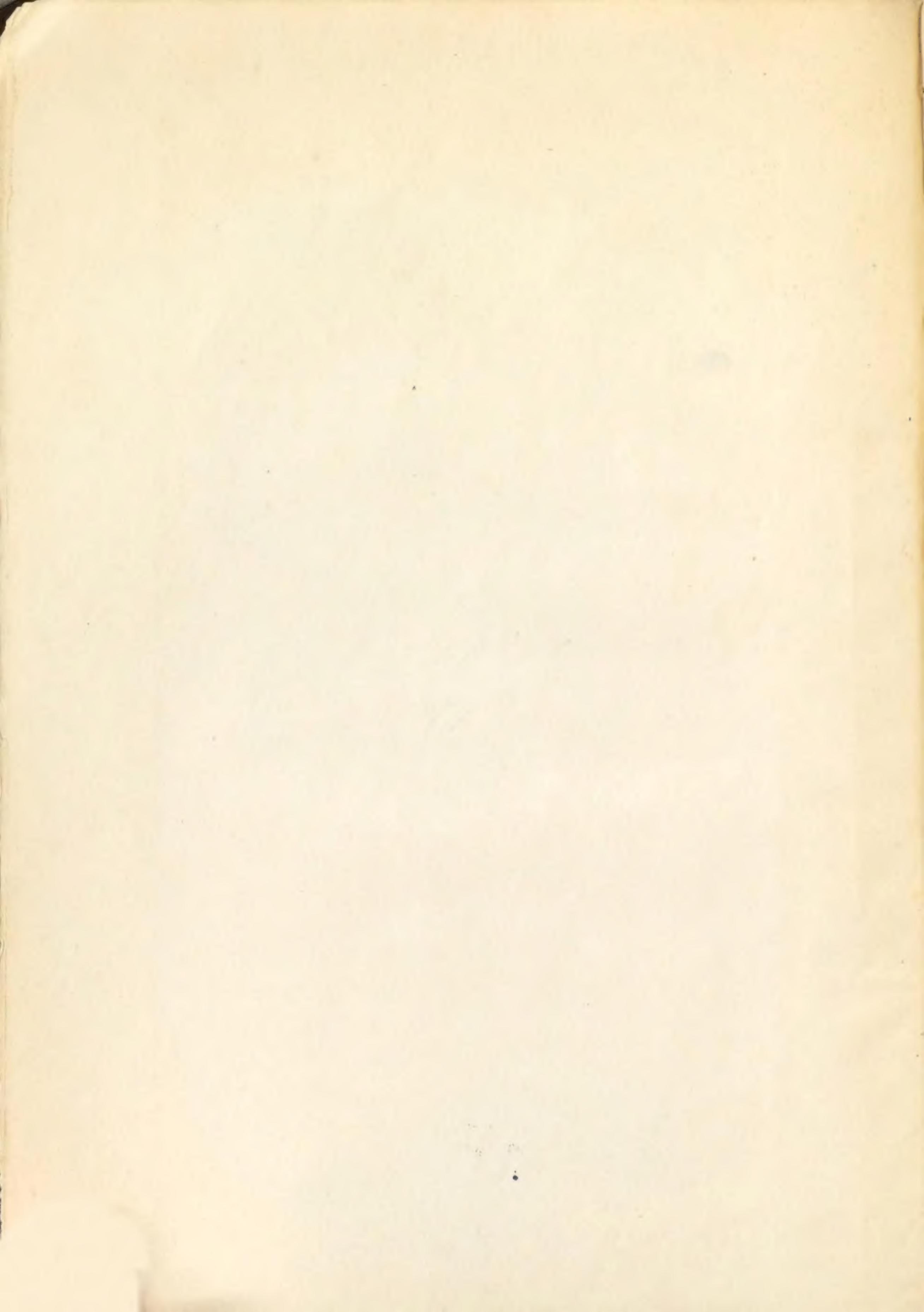
)(1)(

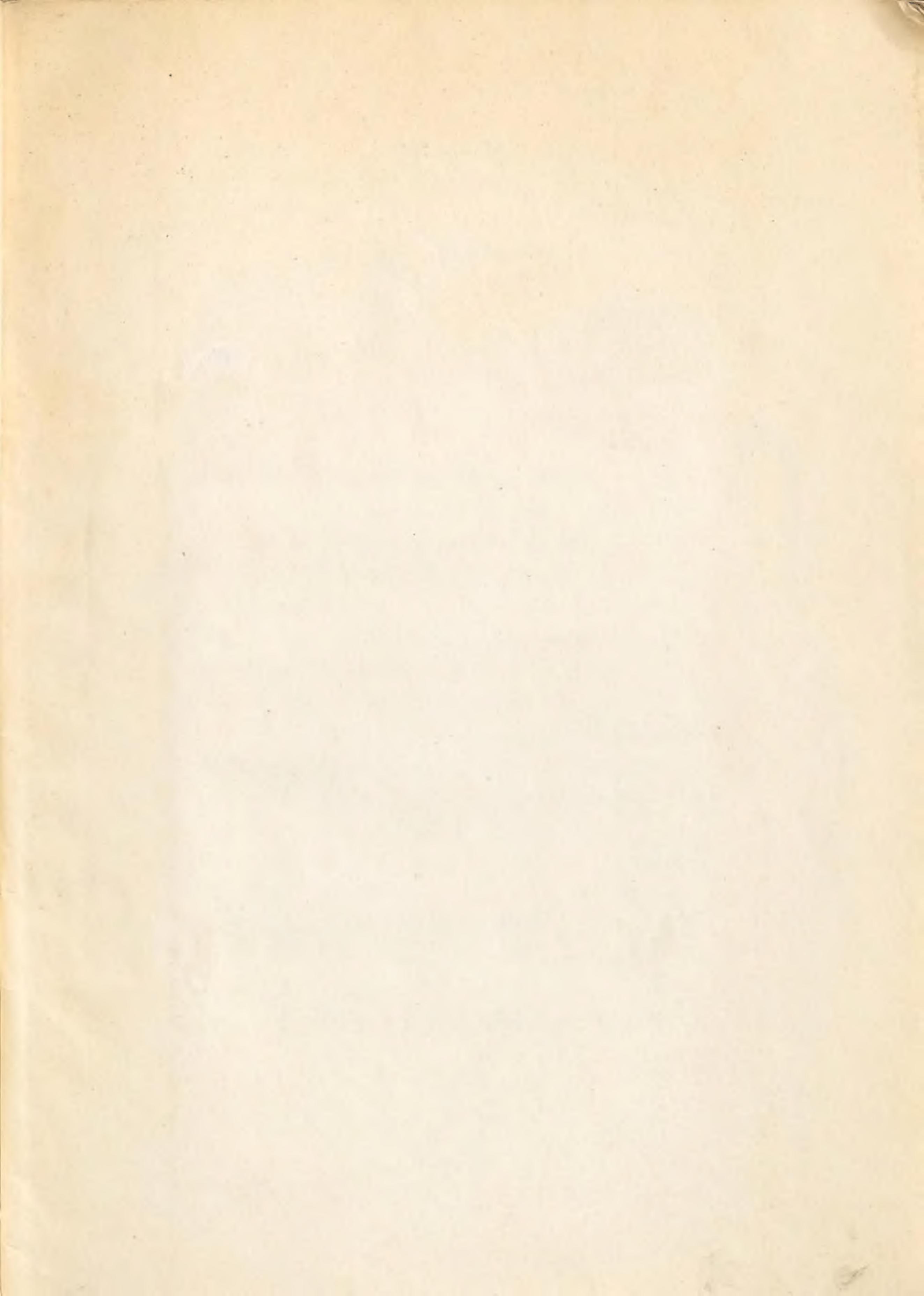
ODE LIBERA

Munds Bull genein der Ribitalitäk dbi see Gemeinde Berlin

I von da limpida fonte un aureo raggio Di Pindarica Luce, A circondar de' grandi eroi la fronte Il Tebano Ippocrene oggi conduce. Divoto inno sull' ale Di stanca e debol voce in alto sale; E con canute piume Tenta di gloria immensa Fendere i lampi, e avvicinarsi a un Nume; E in tanta impresa ardimentoso ei pensa, Che tra le spoglia opime e fra i trosei, Gl'Inni graditi fur sempre agli Dei. Se del sangue di Teti e di Peleo Mille secoli e mille Volser l'eterne irrrequiete spere Pria di dar alla Grecia un solo Achille; Se per l'Alcmenia prole Stanco sue ruote e i suoi destrieri il Sole;

33 mil .

הספריה הלאומית S 37 B 507

שפ"ר הוד מלכותו:

C.3

